

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/39/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718201740
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3718201740.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD., v spore žalobkyne: C. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. J., L. XXX/X-XX, zastúpenej l. C. J., advokátom so sídlom G. J., K. XXX/X-X, proti žalovaným: 1/ G. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, zastúpený l. O. V., advokát, s. r. o., so sídlom G. J., Q. XX/XX, 2/ T. G., S. E. W. N., so sídlom J., E. X., IČO XX XXX XXX., zastúpená l. J. C., advokátom so sídlom J., E. XX, o zaplatenie 6 943,86 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, č. k. 4C/31/2018-55 zo dňa 13. novembra 2018, takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a čiastočné späťvzatie žaloby, rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 4C/31/2018-55 zo dňa 13. novembra 2018 v časti o zaplatenie sumy 4 013,- eur z r u š u j e a konanie v tejto časti z a s t a v u j e .

Vo zvyšujúcej odvolaní napadnutej časti rozsudok p o t v r d z u j e .

Žalobkyňa má proti žalovanému 2/ n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni 6 883,55 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 100 %, pričom náhradu trov konania sú žalovaní 1/ a 2/ povinní zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré vydá súdny úradník. Rozhodnutie zdôvodnil skutkovo tým, že dňa 01.07.2017 o 17.10 hod., došlo k dopravnej nehode, ktorej účastníkmi boli okrem iných aj žalobkyňa a žalovaný 1/. Z dôvodu spôsobenia tejto dopravnej nehody pod vplyvom návykových látok, bol žalovaný 1/ uznaný vinným a bol odsúdený trestným rozkazom zo dňa 26.04.2018 č. k. 1T/50/2018-356. Spáchaním trestného činu žalovaným 1/, došlo k vzniku škody žalobkyni, keď táto pri predmetnej dopravnej nehode utrpela sériovú zlomeninu 5.-12. rebra vľavo, zlomeninu rukoväte hrudnej kosti, diskretný prenumotorax apikálne vľavo, malú zlomeninu tela prvého stavca driekovej chrbtice, odlomenie bázy blízkeho článku palca pravej ruky, pomliaždenie ľavého kolena, čo si vyžiadalo lekárske ošetrenie a práceneschopnosť s obmedzením v obvyklom spôsobe života v trvaní minimálne 6 až 8 týždňov, spočívajúcom v hospitalizácii, v bolestivosti zranení, v obmedzení pohyblivosti a v sťažení hygieny. V čase predmetnej nehody bola uzatvorená zmluva o povinnom zmluvnom poistení motorového vozidla u žalovaného 2/.

1.2 Právne súd prvej inštancie posúdil vec podľa ustanovení § 427 ods. 1, ods. 2, § 442 ods. 1, ods. 2, § 444 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 2 písm. a), písm. c), § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, § 3 ods. 1, ods. 2, § 5 ods. 1, ods. 2, ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, § 557 ods. 1 Trestného poriadku, § 14 ods. 1 až 5 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Uviedol, že medzi sporovými stranami nebola sporná výška uplatnenej

náhrady za bolesť 5 108,- eur (280 bodov), ktorá bola určená lekárskeým posudkom C.. G. C., chirurga. Medzi stranami nebol sporný ani vznik nákladov na lieky vo výške 28,29 eur a náklady na vypracovanie lekárskeho posudku vo výške 20,- eur. Preto súd priznal žalobkyni náhradu škody vo výške 5 156,29 eur titulom náhrady za bolesť, náhrady nákladov za lieky a za vypracovanie lekárskeho posudku.

1.3 Súd prvej inštancie považoval za dôvodne uplatnenú aj náhradu trov právneho zastúpenia splnomocnenca žalobkyne ako poškodeného v trestnom konaní a pri vyčíslení náhrady týchto trov dospel k záveru o oprávnenosti odmeny vo výške 1 447,44 eur za 8 úkonov á 180,93 eur/úkon (1. prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom, 2. nazretie do vyšetrovacieho spisu dňa 28.11.2017, 3. uplatnenie škody a jej vyčíslenie zo dňa 06.02.2018, 4. nazretie do vyšetrovacieho spisu dňa 07.02.2018, 5. účasť na výsluchu svedka dňa 07.02.2018, 6. účasť na výsluchu svedka dňa 05.03.2018, 7. záverečné preštudovanie spisu na OR PZ, 8. odpor zo dňa 03.05.2018), ďalej odmeny vo výške 120,62 eur za 1 úkon (porada s klientom dňa 30.04.2018 - ďalšia porada alebo rokovanie s klientom), odmeny vo výške 60,31 eur za 1 úkon (porada s klientom dňa 30.11.2017 - ďalšia porada alebo rokovanie s klientom kratšie ako jedna hodina), režijného paušálu vo výške 90,99 eur (za rok 2017: 3 x 8,84 eur, za rok 2018: 7 x 9,21 eur) a náhrady hotových výdavkov vo výške 7,90 eur za vyhotovenie fotokópie vyšetrovacieho spisu. Vykonanie týchto úkonov bolo žalobkyňou riadne preukázané a vyplývalo aj z pripojeného trestného spisu a vyšetrovacieho spisu. Náhradu trov za poradu s klientom zo dňa 30.11.2017, súd prvej inštancie posúdil na základe ustanovenia § 14 ods. 4 písm. a) vyhlášky, nakoľko tento úkon trval kratšie ako jednu hodinu, preto za tento úkon priznal odmenu len v rozsahu polovice uplatneného nároku (60,31 eur) a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

1.4 O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) s tým, že žaloba zamietnutá len v časti o zaplatenie 60,31 eur, čo vo vzťahu k celej žalobou uplatnenej sume predstavuje len nepatrnú časť. Vzhľadom na to súd prvej inštancie považoval úspech žalovaných 1/ a 2/ za nepatrný, a preto priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti uvedenému rozsudku podal včas odvolanie žalovaný 2/ a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu voči žalovanému 2/ zamietne, alebo aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie zdôvodnil tým, že so žalobou mu neboli doručené dôkazy na preukázanie jednotlivých nárokov, ako to predpokladá § 132 ods. 1 CSP; doposiaľ mu nebol doručený napr. lekárskeý posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia C.. C., čím bol žalovaný 2/ pripravený o možnosť oboznámiť sa s dôkazmi relevantnými pre toto konanie, pričom ide o rozhodujúci dôkaz, od ktorého sa odvíja väčšina uplatneného nároku. Žalovaný 2/ tiež uviedol, že tieto nároky zo strany žalobkyne neboli voči nemu pred podaním žaloby žiadnym spôsobom uplatnené, preto ide o predčasne podanú žalobu. Konanie má podľa žalovaného 2/ aj inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to odňatie súdu prvej inštancie konať pred súdom a nedostatočné a chybné odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v rozpore so zákonom neuviedol, aké skutočnosti považoval za preukázané, ktoré za preukázané nepovažoval, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, ani sa dostatočne nevysporiadal s argumentmi uvádzanými žalovaným, najmä sa súd mal v odôvodnení jednoznačne vyjadriť k uneseniu dôkazného bremena zo strany žalobkyne, prečo tvrdenia žalovaného nepovažoval za relevantné pre konanie. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je teda podľa názoru žalovaného 2/ nepreskúmateľné.

3. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného 2/ navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že žalovaný 2/ v odpore, ktorý podal dňa 25.07.2018, nedoručenie listinných dôkazov nespomenul. Práve naopak, sám žalovaný 2/ uvádzal údaje, ktorými disponuje práve z týchto listinných dôkazov. K odvolacej námietke, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku nevysporiadal s argumentáciou žalovaného 2/, žalobkyňa uviedla, že žalovaný 2/ v priebehu sporu v podstate neuviedol žiadnu relevantnú argumentáciu.

4. V priebehu odvolacieho konania, žalobkyňa doručila odvolaciemu súdu čiastočné späťvzatie žaloby, v ktorom uviedla, že žalovaná 2/ jej dňa 25.3.2019 uhradila sumu 4 013,- eur, preto berie podanú žalobu v rozsahu o zaplatenie sumy 4 013,- eur späť s tým, že na ostatnej časti žaloby trvá; súčasne navrhuje, aby jej súd priznal náhradu trov konania voči protistrane, nakoľko táto procesne zavinila zastavenie

konania. K čiastočnému späťvzatiu žaloby žalobkyňa pripojila výpis z bankového účtu o prijatej platbe 4 013,- eur z 25.03.2019 od žalovaného 2/.

5. Žalovaný 1/ ani žalovaná 2/ sa k čiastočnému späťvzatiu žaloby nevyjadrili.

6. Podľa § 370 ods. 1, ods. 2, ods. 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

7. Keďže žalovaní 1/ a 2/ nevyjadrili nesúhlas s čiastočným späťvzatím žaloby, Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 370 ods. 1, ods. 3 CSP čiastočné späťvzatie pripustil a v zmysle § 370 ods. 2 CSP súčasne zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a konanie v späťvzatej časti zastavil.

8. Vo zvyšnej odvolaní napadnutej časti (o zaplatenie sumy 2 870,55 eur) Krajský súd v Trenčíne preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP. Výrok, ktorým bola žaloba čiastočne (čo do sumy 60,31 eur) zamietnutá, nebol napadnutý odvolaním, preto ho odvolací súd nepreskúmaval.

9. K tvrdeniu žalovaného, že mu nebol doručený kľúčový listinný dôkaz, a to lekársky posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia C.. G. C., odvolací súd uvádza, že tento posudok síce žalobkyňa k žalobe nepripojila (hoci naň v žalobe odkazovala), avšak už v žalobe navrhla ako dôkaz trestný spis 1T/50/2018, v ktorom bol tento posudok založený. Ak už žalobkyňa tento listinný dôkaz súdu raz predložila (hoci v inom konaní), nemožno od nej žiadať, aby ho predložila opätovne, postačuje odkaz naň s tým, že súd ho má už k dispozícii v inom, žalobkyňou špecifikovanom súdnom spise. Povinnosťou súdu potom bolo oboznámiť s týmto dôkazom ostatné strany (najmä tie, ktoré neboli zúčastnené na konaní 1T/50/2018). To súd prvej inštancie aj urobil, keď na prvom pojednávaní dňa 13.11.2018 oboznámil z pripojeného spisu 1T/50/2018 okrem iného osobitne splnomocnenie žalobkyne pre advokáta, lekársky posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 22.11.2017, fotokópiu pokladničného bločku z 29.11.2017 a ďalších pokladničných bločkov. Na toto pojednávanie bol žalovaný 2/ prostredníctvom svojho zástupcu riadne predvolaný (predvolanie prevzal advokát žalovaného 2/ dňa 16.10.2018), písomne ospravedlnil svoju neúčast' a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti.

10. Vyššie popísaný postup súdu prvej inštancie nepredstavuje porušenie procesných predpisov, ani procesných práv žalovaných. Pokiaľ sa žalovaný 2/ rozhodol nezúčastniť sa na pojednávaní, bolo to jeho slobodné rozhodnutie, pričom si musel byť vedomý skutočnosti, že na pojednávaní sa môže dôkazná situácia zmeniť, teda môžu byť na ňom navrhované a vykonávané dôkazy, a svojou neúčast'ou na pojednávaní sa vzdáva možnosti reagovať na vývoj dôkaznej (resp. vo všeobecnosti procesnej) situácie v prejednávaní veci.

11. Pokiaľ žalovaný 2/ ďalej v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku nevysporiadal s jeho argumentmi, nebolo zrejmé, aké argumenty mal na mysli: V odpore proti platobnému rozkazu žalovaný 2/ namietal nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie, opierajúc sa o tvrdenie, že vozidlo, s ktorým bola spôsobená škoda, nebolo v čase dopravnej nehody (podľa žalovaného 2/ dňa 15.12.2017) povinne zmluvne poistené, keď bolo u žalovaného 2/ poistené len v období od 12.10.2016 do 03.07.2017. S týmto argumentom sa súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku dôsledne vysporiadal, keď uviedol, že k zániku poistenia došlo ku dňu 03.07.2017, kým k predmetnej dopravnej nehode došlo dňa 01.07.2017, teda žalovaný 1/ mal v čase dopravnej nehody uzatvorenú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení so žalovaným 2/. Žalovaný 2/ sám v ďalšom písomnom vyjadrení (z 09.11.2018) pripustil, že vozidlo bolo v čase dopravnej nehody uňho riadne poistené a že k nesprávnemu posúdeniu veci došlo uňho chybným preštudovaním spisového materiálu. Napokon ani v odvolaní žalovaný 2/ uvedené skutkové zistenia súdu prvej inštancie nenamietal.

12. Už spomínané písomné vyjadrenie žalovaného 2/ z 09.11.2018 obsahovalo tiež tvrdenie, že so žalobou neboli predložené dôkazy na riadne preukázanie uplatňovaných nárokov a že žalobkyňa nespĺnila svoju povinnosť preukázať opodstatnenosť svojho nároku relevantnými dôkaznými prostriedkami, v dôsledku čoho neuniesla dôkazné bremeno. Ako už bolo uvedené vyššie (v bodoch 9 a 10 tohto odôvodnenia), toto tvrdenie nebolo celkom relevantné ani dňa 09.11.2018, keď žalovaný uvedené písomné vyjadrenie spisoval (keďže žalobkyňa v žalobe žiadala oboznámiť trestný spis, ktorého súčasťou boli aj listinné dôkazy podstatné pre toto civilné konanie), v tom čase však bolo pravdou, že podstatné listinné dôkazy neboli žalovanému 2/ doručené, teda nebol s nimi oboznámený. V čase vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie však už boli všetky relevantné listinné dôkazy (na návrh žalobkyne, uvedený už v žalobe - oboznámením z pripojeného trestného spisu) riadne oboznámené na pojednávaní. Neobstojí teda argument žalovaného 2/, že žalobkyňa nespĺnila povinnosť preukázať opodstatnenosť svojho nároku a neuniesla dôkazné bremeno.

13. Žalovaný v odvolaní namietal aj nedostatočnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. K tejto odvolacej námietke odvolací súd uvádza, že odôvodňovanie súdnych rozhodnutí je súčasťou práva na spravodlivý súdny proces v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a článku 46 ods. 1 Ústavy SR.

14. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

15. Rozhodnutie súdu nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami strany sporu, ale jeho odôvodnenie musí spĺňať parametre ustanovené v § 220 ods. 2 CSP, pričom musí dať odpoveď na podstatné otázky a námietky, spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Odvolaním napadnutý rozsudok uvedené požiadavky spĺňa. Súd prvej inštancie v ňom zhrnul tvrdenia strán (body 1 až 5 odôvodnenia rozsudku) uviedol, aké dôkazy vykonal (bod 15), k akým skutkovým zisteniam dospel (body 16 - 25), ako vec právne posúdil (body 6 - 14, 26, 27) a vysporiadal sa aj s podstatnou argumentáciou žalovaného 2/ (bod 28), pričom odvolací súd nezistil, že by skutkové a právne závery súdu prvej inštancie boli svojvoľné. Je pravdou, že súd prvej inštancie označil (v bode 25) výšku uplatnenej náhrady za bolesť 5 108,- eur za nespornú napriek tomu, že žalovaný 2/ v písomnom vyjadrení uviedol, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno - toto tvrdenie žalovaného 2/ nemožno považovať za súhlas s tvrdeniami žalobkyne. Na druhej strane je však z odôvodnenia rozsudku zrejmé (bod 16), že súd sa oboznámil s lekárskeho posudkom o bolestnom a o sťaženi spoločenského uplatnenia, ktorý je žurnalizovaný vo vyšetrovacom spise na č. I. 36 (ako už bolo uvedené vyššie, tento lekárskeho posudok súd oboznámil na pojednávaní dňa 13.11.2018), a z neho zistil, že C.. G. C. ohodnotil bolestné u žalobkyne celkovým počtom bodov 280, pričom žalovaný tento lekárskeho posudok nenamietal, teda po oboznámení lekárskeho posudku na pojednávaní súd oprávnené považoval jeho závery za nesporné. Skutočnosť, že žalovaný 2/ sa nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie (prípadne so skutkovým posúdením, ktoré urobil súd prvej inštancie na základe uvedeného lekárskeho posudku), nemôže sama o sebe viesť k záveru o neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

16. Žalovaný okrem vád, ktoré videl v nesprávnom procesnom postupe, nedostatočnosti odôvodnenia rozsudku a v nevysporiadaní sa s jeho argumentáciou, neuviedol žiadne ďalšie dôvody, pre ktoré by mal byť napadnutý rozsudok nesprávny. Aj keď v úvode odvolania odkázal aj na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. a) CSP, k tomuto odvolaciemu dôvodu neuviedol, v čom konkrétne vidí nespĺnenie procesných podmienok. Odvolací súd tento dôvod podrobne preskúmal (§ 380 ods. 2 CSP) a žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok nezistil.

17. Pokiaľ ide o výrok o trovách konania, aj tento výrok považoval odvolací súd za dostatočne odôvodnený a správny. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že žalobkyňa bola v konaní prevažne úspešná, pričom neúspech v rozsahu 60,31 eur oproti úspechu v rozsahu 6 883,55 eur (vrátane zodpovednosti žalovaných za čiastočné zastavenie konania z dôvodu čiastočného plnenia v priebehu

konania) je skutočne možné považovať za neúspech len v zanedbateľnej časti, preto je priznanie nároku na náhradu trov konania žalobkyni v celom rozsahu vecne správne.

18. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, ktorá nebola dotknutá čiastočným späťvzatím, ako vecne správny potvrdil.

19. V odvolacom konaní mala plný úspech žalobkyňa, preto jej odvolací súd v súlade s ustanoveniami § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému 2/ (odvolateľovi) v celom rozsahu. Tento výrok spolu s potvrdeným výrokom súdu prvej inštancie o trovách prvoinštančného konania zahŕňa aj zodpovednosť žalovaných za čiastočné zastavenie konania (§ 369 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP), keďže k čiastočnému zaplateniu žalovanej sumy došlo až v priebehu súdneho konania (v odvolacom konaní). O výške náhrady trov odvolacieho konania, rovnako ako o výške náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie, rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).